

Hospice NIEUWS

INFORMATIE OVER HOSPICE FRANCINUS DE WIND

april 2024
nummer
02

Hospice Francinus de Wind bestaat 20 jaar. Dit vierde lustrum willen we niet ongemerkt voorbij laten gaan. Daarom zal er elke maand een verhaal in uw mailbox verschijnen over één van de aspecten van het hospice. Deze maand het cement van het hospice. Onze vrijwilligers, al 20 jaar onmisbaar voor warm, waardig en waardevolle hospicezorg. Aan het woord onze nieuwe coördinator vrijwilligers Marjan van der Laan en vrijwilligster Hanneke op het Veld.

‘Aantal zorgvrijwilligers is krap. Wel meer interesse van mannen’

Er zijn ongeveer tachtig vrijwilligers, zij zijn het cement van Hospice Francinus de Wind. Marjan van der Laan is de coördinator.

In 2017 ging Marjan (51) vrijwilligerswerk doen in het hospice, in de zorg. Ze haalde er veel voldoening uit. Maar toen haar vader ernstig ziek en haar baan als verzuimcoördinator/-coach op scholengemeenschap De Overlaat meer uren vergde, stopte ze er eind 2019 mee. Na het overlijden van haar vader en uiteindelijk wat meer lucht in haar werk klopte de Waalwijkse weer aan bij het hospice.

Het werd anders dan verwacht. "Vorig jaar zomer, ik was op vakantie, kreeg ik een mail van Els en Wendy. Er kwam een vacature vrij van zestien uur voor vrijwilligerscoördinator. Ze dachten dat het misschien wel iets voor mij was. Ik heb zelf ook gewerkt als zorgvrijwilliger." Een mooi compliment, toch moest Marjan er goed over nadenken. "Je kunt het niet vergelijken met wat ik op school doe. Weliswaar zijn er veel overeenkomsten met het werk op de computer en het coachen van mensen, maar in het hospice zou ik ook regelmatig voor

groepen moeten spreken. En dat vind ik dus lastig. Ook zou ik niet meer aan het bed staan." Dat is overigens niet helemaal uitgekomen. "Soms val ik bij overmacht zelf in. Vind ik fijn, en je houdt contact met de werkvloer."

Voor Marjan ligt de nadruk van haar werk vooral in de coördinatie van de zorgvrijwilligers. Kort en bondig: regelen dat elke ochtend, middag en avond voldoende vrijwilligers de verpleegkundigen bijstaan in het verlenen van zorg aan de gasten. Uiteraard, er worden vooraf afspraken gemaakt wie wanneer werkt. "Maar daar kan altijd iets tussenkomen, denk aan ziekte. Dan moet het worden opgelost." Wendy en Els, de vorige vrijwilligerscoördinatoren, deden dat voornamelijk via de mail. "Ik ben overgestapt naar de app. Heb ik snel iemand nodig, dan ziet iedereen het ook snel. In het begin was het wennen, kregen vrijwilligers misschien het idee dat ze per se moesten reageren omdat ze ervan wisten. Maar dat is voorbij. Het is heel prettig dat je op een heel flexibele manier alles kunt regelen." Er zijn 44 zorgvrijwilligers, inclusief oproepbare zorgvrijwilligers. "Dat is best krap, want we hebben zo'n 34 zorgvrijwilligers per week nodig. We werven geregeld. Vooral via Facebook. En we mikken zeker niet alleen op vrouwen. Integendeel, het contact van mannen met de gasten is anders, wordt ook gewaardeerd. En we krijgen er steeds meer, we hebben er nu acht."

Wat Marjan ook belangrijk vindt: "De voorkeur van vrijwilligers gaat vaak uit naar een vaste dienst. Liefst de ochtend of avond. Het is ook fijn als er wat ruimte blijft voor collega-vrijwilligers, dat er ook gedacht wordt aan de middagdiensten. Dat er dus een keer gewisseld wordt. En dat gebeurt ook. Hoef ik me lang niet altijd voor in te spannen, ze roosteren het meestal zelf rond."

Al met al? "Ik ben ontzettend trots op alle vrijwilligers van het hospice. Hun inzet en flexibiliteit is groot."

De rol van gastvrouw is Hanneke op het lijf geschreven

Totdat de middelste van drie kinderen werd geboren deed Hanneke op het Veld - van Haaster (50) vrijwilligerswerk bij Villa Pardoes. Nu ze wat ouder zijn heeft ze dat sinds vorig jaar oktober weer opgepakt, nu bij Hospice Francinus de Wind.

Dat was een heel bewuste keus, zegt Hanneke, die in Vlijmen woont. "Villa Pardoes en het hospice hebben een overlap. In de villa heb je te maken met ernstig zieke kinderen, in het hospice wonen gasten die aan hun laatste levensfase bezig zijn. En zowel in het hospice als in Villa Pardoes gaat het om zo goed mogelijk ondersteunen, de kwaliteit te waarborgen. In de tussentijd ben ik ouder geworden, meer levenservaring opgedaan. En meegemaakt, zo zijn mijn beide ouders overleden. Voelt de dood niet meer zo abstract. Vandaar de keus voor het hospice."

Geen seconde spijt van gehad. "Als je hier binnenkomt, klopt het. Dat het een fijne plek is, hoor je veel terug." Wat ook heel erg bevalt: "Ik heb thuis een praktijk voor acupunctuur, begonnen toen ik in het bedrijfsleven de sociale component meer en meer ging missen. Thuis werk je altijd een op een. Hier is dat anders, je bent onderdeel van een team. De kracht is dat je het samen doet, dat kende ik helemaal niet. Nooit gedacht dat ik dat zó leuk zou vinden."

Hanneke is twee keer in de drie weken een middag of avond gastvrouw in het hospice. "Dat past heel goed bij mijn karakter. Ik ben over het algemeen opgewekt, optimistisch. Straal dat kennelijk ook uit." Over het werk: "Koffie rondbrengen voor gasten en hun naasten. Soms maak je een praatje." Later misschien nog iets in de zorg doen als vrijwilliger? "Dat hoeft van mij niet per se. Misschien vind ik dat

toch te spannend." Wat Hanneke ook prettig vindt: "Vrijwilligerswerk wordt dikwijls door ouderen gedaan: ze hebben een minder drukke agenda. Hier zie je ook vrij jonge mensen, die er tijd voor vrij willen maken. Omdat ze het zo waardevol vinden. Zo kijk ik er zelf ook naar."

"Gastvrouw zijn past goed bij mijn karakter", zegt Hanneke op het Veld – van Haaster.

20 jaar Hospice
Francinus de Wind

